

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Zdeňkou Burdovou ve věci **žalobce:** M. Y. P. narozen [redacted], bytem [redacted] zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem AK Praha 8, Dolní Chabry, Ledčická 649/15, proti **žalované:** ČR – Ministerstvo spravedlnosti, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, zastoupena Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, se sídlem Praha 2, Rašínovo nábřeží 42, o **náhradu škody,**

t a k t o :

- I. Řízení co do zaplacení částky 11 850 Kč se zastavuje.
- II. Žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku 500 000 Kč, se zamítá.
- III. Žaloba, aby žalovaná byla povinna k omluvě ve znění: „Vážený pane M. Y. P. Česká republika jednajíc Ministerstvem spravedlnosti, se Vám tímto písemně omlouvá za nepravomocný nezákonný rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 11. 10. 2016, sp. zn.: [redacted] kterým jste byl uznán vinným, že jste dne 9. února 2016, v 9 hodin 47 minut, v Praze 1, z ulice Petřská č. 19 do ulice Stárkova č. 4, kde jste byl kontrolován hlídkou Policie ČR, řídil osobní motorové vozidlo Mercedes Benz E 350, CDI 207, registrační značky [redacted] ačkoliv nejméně od 7. února 2016 jste věděl, že Vám byla rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy, č. j.: [redacted] ze dne 10. listopadu 2015, pravomocným dne 9. února 2015 uložena sankce zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v délce šesti měsíců tj. ode dne 9. prosince 2015 do 9. června 2016, čímž jste měl spáchat přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle ust. § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, za což jste byl odsouzen podle ust. § 337 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání čtyř měsíců, přičemž podle ust. § 81 odst. 1 a ust. § 82 odst. 1 trestního zákoníku, byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání osmnácti měsíců a dále Vám byl podle ust. § 73 odst. 1 trestního zákoníku uložen trest zákazu činnosti a to řízení všech motorových vozidel a pouze na základě Vámi

podaného odvolání jste byl následně rozsudkem téhož Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 6. června 2017, sp. zn.: [REDAKCE] podle ust. § 226 písm. b) trestního řádu zproštěn obžaloby státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 ze dne 12. dubna 2016, č. j.: [REDAKCE], pro uvedené skutkové jednání, stejně tak se Vám Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti omlouvá za nesprávný úřední postup Policie České republiky pod sp. zn.: [REDAKCE] a nesprávný úřední postup Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1, který vedl k nedůvodnému podání obžaloby na Vaši osobu. Česká republika jednajícím ministerstvem spravedlnosti se Vám omlouvá rovněž za nemajetkovou újmu, která Vám nezákonným trestním stíháním vznikla,“ uvedená omluva v písemné formě musí být datována a doručena doporučeně žalobci na adresu [REDAKCE], [REDAKCE] a podepsána ministrem spravedlnosti, případně ministrem spravedlnosti k této omluvě písemně pověřenou osobou, se zamítá.

- IV. Žaloba, aby žalovaná byla povinna zveřejnit omluvu tohoto znění na úřední desce ministerstva spravedlnosti a dále na webových stránkách ministerstva spravedlnosti po dobu tří týdnů ode dne vyvěšení tohoto znění: „Vážený pane M. Y. I. Česká republika jednajícím Ministerstvem spravedlnosti, se Vám tímto písemně omlouvá za nepravomocný nezákonný rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 11. října 2016, sp. zn.: [REDAKCE] kterým jste byl uznán vinným, že jste dne 9. února 2016, v 9 hodin 47 minut, v Praze 1, z ulice Petráská č. 19 do ulice Stárkova č. 4, kde jste byl kontrolován hlídkou Policie ČR, řídil osobní motorové vozidlo Mercedes Benz E 350, CDI 207, registrační značky [REDAKCE] ačkoliv nejméně od 7. února 2016 jste věděl, že Vám byla rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy, č. j.: [REDAKCE] ze dne 10. listopadu 2015, pravomocným dne 9. února 2015 uložena sankce zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v délce šesti měsíců tj. ode dne 9. prosince 2015 do 9. června 2016, čímž jste měl spáchat přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle ust. § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku za což jste byl odsouzen podle ust. § 337 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání čtyř měsíců, přičemž podle ust. § 81 odst. 1 a ust. § 82 odst. 1 trestního zákoníku byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání osmnácti měsíců a dále Vám byl podle ust. § 73 odst. 1 trestního zákoníku uložen trest zákazu činnosti a to řízení všech motorových vozidel a pouze na základě Vámi podaného odvolání jste byl následně rozsudkem téhož Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 6. června 2017, sp. zn.: [REDAKCE] podle ust. § 226 písm. b) trestního řádu zproštěn obžaloby státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 ze dne 12. dubna 2016, č. j.: [REDAKCE], pro uvedené skutkové jednání, stejně tak se Vám Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti omlouvá za nesprávný úřední postup Policie České republiky pod sp. zn.: [REDAKCE] a nesprávný úřední postup Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1, který vedl k nedůvodnému podání obžaloby na Vaši osobu. Česká republika jednajícím ministerstvem spravedlnosti se Vám omlouvá rovněž za nemajetkovou újmu, která Vám nezákonným trestním stíháním vznikla,“ se zamítá.
- V. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

1. Žalobce se žalobou došlou soudu dne 17. 4. 2018 domáhal jednak náhrady škody a jednak přiměřeného zadostiučinění při výkonu veřejné moci nezákonným rozhodnutím s tím, že proti žalobci bylo dne 2. 3. 2016 Policií ČR, Obvodního ředitelství policie Praha 1, Služba kriminální policie a vyšetřování, 5. oddělení Praha pod č.j. [REDAKCE] zahájeno trestní stíhání pro spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákona. Žalobce se měl protiprávního jednání dopustit tím, že dne 9. 2. 2016 v 9:47 hodin řídil osobní motorové vozidlo Mercedes Benz reg. zn. [REDAKCE] a to na trase od ulice Petráská 19 do ulice Stárkova 4, vše v katastru hl. m. Prahy a při jízdě byl kontrolován hlídkou Policie ČR, přičemž si měl být údajně minimálně od 7. 2. 2016 vědom, že má vyslovený zákaz řízení motorových vozidel pro všechny skupiny motorových vozidel v délce 6 měsíců s účinností rozhodnutí ode dne 9. 12. 2015 do 9. 6. 2016, a to rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy pod č.j. [REDAKCE], které údajně nabylo právní moci dne 9. 12. 2015. Obžaloba byla podána k Obvodnímu soudu pro Prahu 1 dne 12. 4. 2016. Dne 29. 4. 2016 byl Obvodním soudem pro Prahu 1 pod sp. zn. [REDAKCE] vydán trestní příkaz, proti kterému podán žalobcem odpor. Dne 11. 10. 2016 byl nepravomocně odsouzen a potrestán rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 k trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíců a jeho výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců a dále mu byl uložen trest zákazu činnosti, a to řízení všech motorových vozidel na dobu 2 roků. Žalobce podal odvolání, kdy Městský soud v Praze dne 9. 1. 2017 rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k novému rozhodnutí. Obvodní soud pro Prahu 1 dne 6. 6. 2017 rozhodl, že žalobce se dle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťuje obžaloby, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem. Z odůvodnění rozsudku soudu I. stupně plyne, že poté, co si vyžádal rozhodnutí Ministerstva dopravy ČR, které svým rozhodnutím ze dne 11. 4. 2017 s právní mocí dne 14. 4. 2017 rozhodlo o zastavení řízení z důvodu uplynutí doby, když nelze přestupek projednat, je nesporné, že došlo ke změně v tom směru, že správní rozhodnutí, na základě kterého se měl žalobce dopustit trestního jednání, bylo od počátku zrušeno. Citované usnesení o zahájení trestního stíhání je tak nutno považovat za nezákonné ve smyslu ust. § 7 zák. č. 82/1998 Sb. Žalobci v příčinné souvislosti s nezákonným rozhodnutím vznikla majetková škoda spočívající v nákladech na právní zastoupení v předmětném trestním řízení advokátem Mgr. Václavem Voříškem. Žalobce byl u přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí dle ust. § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákona ohrožen trestní sazbou odnětí svobody až na 2 léta. Tarifní hodnotou ve věci ve smyslu ust. § 10 odst. 3 písm. b) advokátního tarifu se rozumí částka 10 000 Kč. Ve smyslu ust. § 7 bod 4, činí sazba z mimosmluvní odměny za 1 úkon právní služby částku ve výši 1 500 Kč. Advokát pro žalobce učinil 7 úkonů, a to převzetí a příprava obhajoby, účast na hlavním líčení ve dnech 25. 8. 2016, 11. 10. 2016 a účast na veřejném zasedání o odvolání dne 5. 1. 2017, další porada s klientem přesahující 1 hodinu ze dne 10. 10. 2016, odvolání a dále úkon ve výši 1/2, tj. účast advokáta při vyhlášení rozhodnutí odvolacího soudu. Odměna advokáta je tak tvořena 6 úkony po 1 500 Kč, tj. 9 000 Kč a 1 úkonem po 750 Kč a náhrada hotových výdajů v paušální částce 7 x 300 Kč. Odměna advokáta tak činí 11 850 Kč. Žalobce tedy žádá tuto náhradu škody. Žalobci dále vznikla i nemajetková újma a navrhuje, aby mu bylo přiznáno přiměřené zadostiučinění ve výši 500 000 Kč. Nemajetková újma spočívá v újmě na jeho cti, důstojnosti a dobré pověsti. O trestním stíhání a odsuzujícím nepravomocném odsouzení se dozvěděla širší veřejnost, a to ze sdělovacích prostředků. Žalobce působí jako [REDAKCE]

O jeho osobě byly zveřejněny i příspěvky v televizním vysílání a články v tisku. Byla tak objektivně narušena jeho pověst a dobré jméno před veřejností a před státními orgány, neboť i Městská policie hl. m. Prahy věděla, že žalobce je trestně stíhán. Na veřejná soudní jednání žalobce se dostavovalo zpravidla více jak 50 osob a v některých jednacích dnech u Obvodního soudu pro Prahu 1 pro zájem veřejnosti z důvodu zaplněnosti soudní síně vyčkávala veřejnost na

soudní verdikt na chodbě Obvodního soudu pro Prahu 1. Dále odsuzující rozsudek měl na žalobce negativní vliv, a to v oblasti jeho nálady a psychiky. Žalobce byl z celé věci [REDAKCE] z toho, že je vláčen po soudech a poté následně sdělovacími prostředky z důvodu údajné trestné činnosti. Žalobce trpěl [REDAKCE]

Vzhledem k tomu, že o odsouzení a o jeho trestné činnosti byla informována sdělovacími prostředky široká veřejnost, žalobce zastává názor, že by i veřejnost měla být informována o tom, že trestné činnosti se nedopustil, a proto žádá o zveřejnění omluvy na úřední desce ministerstva a na webu Ministerstva spravedlnosti. V souvislosti s odsuzujícím rozsudkem se se žalobcem [REDAKCE] a to s odůvodněním, [REDAKCE]. I v rovině vztahové v podstatě rodinné se projevila újma žalobce. Obdobně rodiče žalobce těžce nesli celou věc. Došlo tak k narušení důvěry, rodiče žalobce si mysleli, že se jejich potomek dopustil trestného činu. Otec žalobce odebral žalobci k užívání vozidlo Mercedes Benz E 350. Otec žalobce dokonce zvažoval [REDAKCE]. Dále žalobce namítá, že je důležité, kdy se o skutečnosti určující běh lhůty pro podání žaloby dozvěděl přímo žalobce a nikoliv přímo advokát. Rovněž namítá, že promlčení by se mělo počítat ne ode dne 6. 6. 2017, údajné právní moci zprošťujícího rozsudku, ale od doručení písemného vyhotovení zprošťujícího rozsudku, tedy ode dne 19. 6. 2017, kdy zprošťující rozsudek byl doručen do datové schránky advokáta a žalobci jako obžalovanému. Ve věci stále běžela lhůta pro podání odvolání k Městskému soudu v Praze a žalobce, přestože byl zproštěn, zvažoval, že podá odvolání, aby byl zproštěn podle jiného příznivějšího ustanovení trestního řádu.

2. Žalobce dále v žalobě uvádí, že jeho právní zástupce obdržel stanovisko Ministerstva spravedlnosti ze dne 13. 4. 2018 ve věci dne 15. 4. 2018 (neděle), kterým bylo vyjádřeno, že žalobci se nepřiznává náhrada nákladů obhajoby, dále ani náhrada nemajetkové újmy a žalobci byla přiznána pouze písemná omluva tohoto znění. Právnímu zástupci se podařilo spojit se žalobcem dne 17. 4. 2018 s dotazem, zda si přeje podat žalobu a zda zajistí zaplacení soudního poplatku a advokátní odměnu. Žalobce se tedy dozvěděl o nevyhovění své žádosti dne 17. 4. 2018 a téhož dne dal pokyn právnímu zástupci, aby žalobu podal k Obvodnímu soudu pro Prahu

3. Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak, že učinila nesporným, že v souladu s konstantní judikaturou je možno uzavřít, že v daném případě u žalobce došlo k vydání nezákonného rozhodnutí ve smyslu ust. § 8 odst. 1 zák. č. 82/1198 Sb., za které lze považovat s ohledem na výsledek trestního řízení usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce ze dne 2. 3. 2016. Co se týče nákladů právního zastoupení, jako součást nákladů řízení, zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu zastupování, jejichž výše se určí podle ustanovení advokátní tarifu upravující mimosmluvní odměnu. Vzhledem k tomu, že žalobce ke svému podání připojil jako fakturu pouze elektronický dokument, bez razítka či podpisu právního zástupce a klienta, žalovaná přípisem ze dne 2. 3. 2018 žalobce vyzvala, necht' jí předloží doklad na částku 11 850 Kč, který by prokázal zaplacení právních služeb, popř. alespoň skutečnou fakturu znějící na tuto částku. Na tuto výzvu žalobce nereagoval. Žalovaná nebyla schopna bez součinnosti žalobce ověřit existenci dvou z podmínek, a to vzniku škody a příčinné souvislosti mezi nezákonným rozhodnutím a vznikem škody, neboť žalobce nereagoval na výzvu o doplnění potřebných skutečností. Nezbyvalo žalované, než žádosti žalobce nevyhovět. V případě, že by žalobce doplnil potřebné podklady a bylo přistoupeno k věcnému projednání, žalovaná uvádí, že provedení úkonů právní služby dle přiloženého přehledu nespornuje. Co se týče nároku na náhradu nemajetkové újmy, žalovaná vznesla námitku promlčení. Dle ust. § 32 odst. 3 zák. č. 82/1998 Sb. nárok na náhradu nemajetkové újmy promlčí za 6 měsíců ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o vzniklé nemajetkové újmě, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy nastala právní skutečnost, se kterou je vznik nemajetkové újmy spojen. Promlčecí doba začíná běžet dnem následujícím po dni, v němž

zprošťující rozsudek nebo usnesení o zastavení trestního stíhání nabylo právní moci. Předmětné trestní řízení pravomocně skončilo dne 6. 6. 2017. Ode dne 7. 6. 2017 počala běžet šestměsíční promlčecí lhůta, jejíž běh byl uplatněním nároku u žalované dne 5. 12. 2017 přerušeno, a to do skončení mimosoudního projednání, tedy do dne 13. 4. 2018. Běh promlčecí doby pak skončil dne 16. 4. 2018. Následně podaná žaloba dne 17. 4. 2018 nemohla být včasná.

4. Ze stanoviska žalované ze dne 13. 4. 2018 má soud prokázáno a ze žádosti žalobce ze dne 5. 12. 2017, že žalovaná stanoviskem ze dne 13. 4. 2018 vyřídila žádost žalobce, která byla doručena žalované dne 5. 12. 2017, kterým uplatnil nárok na náhradu škody a nemajetkové újmy v souvislosti s nezákonným trestním stíháním jeho osoby u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. [REDAKCE] kdy k žádosti byla připojena, jak má soud prokázáno z přílohy, faktura bez čísla, vystavená dodavatelem Mgr. Václavem Voříškem, za obhajobu v trestním řízení sp. zn. [REDAKCE] odběrateli žalobci dne 5. 12. 2017 na částku 11 850 Kč. Faktura je bez podpisu, bez razítka. Z výzvy žalované ze dne 2. 3. 2018 má soud prokázáno, že tato faktura byla doložena žalované se žádostí doručenou žalované dne 5. 12. 2017, avšak žalovaná požádala o výpis z účtu, pokladní doklad, neboť dle jejího názoru elektronická faktura byla bez razítka či podpisu advokáta a klienta a je k prokázání vzniku škody nedostačující.

5. Z potvrzení o dodání a doručení do datové schránky, kdy je zde identifikátor zprávy v ISDS 566978752, má soud prokázáno, že příjemce písemnosti byl Mgr. Václav Voříšek, je to stanovisko žalované o odškodnění sp. zn. MSP-3304/2017-ODSK-ODSK/9 bylo doručeno do datové schránky příjemce dne 13. 4. 2018. Vyzvednuto 15. 4. 2018. Je zde i uvedeno datum a čas kontroly doručení dne 3. 7. 2018. Provedla J. [REDAKCE] O. [REDAKCE] Ze stanoviska žalované ze dne 13. 4. 2018 má soud prokázáno, že stanovisko má stejné č.j. MSP-3304/2017-ODSK-ODSK/9.

6. Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. [REDAKCE] konkrétně z protokolu o hlavním líčení ze dne 6. 6. 2017 má soud prokázáno, že byl vyhlášen rozsudek, že obžalovaný M. [REDAKCE] R. [REDAKCE] se podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťuje obžaloby. Dále je zde uvedeno, že dáno krátké odůvodnění a poučení o opravném prostředku. Dále uvedeno: Obžalovaný po poradě s obhájcem uvádí, že se vzdává práva odvolání i za osoby oprávněné, státní zástupkyně uvádí, že se vzdává práva odvolání. Státní zástupkyně uvádí, že souhlasí s vyhotovením zkráceného rozsudku neobsahující odůvodnění i s vyhotovením stručného záznamu o průběhu hlavního líčení. Obhájce uvádí: „Já se omlouvám, ale klient se pokusí žádat o odškodnění a už vím, jaká je praxe, když není odůvodnění, proč byl zproštěn, tak to činí problémy řízení o odškodnění, proto navrhuji odůvodnění rozsudku“. Rozsudek nabyl právní moci dne 6. 6. 2017. Tímto bylo řízení pravomocně skončeno.

7. Při jednání dne 3. 7. 2018 vzal žalobce žalobu zpět co do částky 11 850 Kč, co se týče nákladů na odměnu advokáta, neboť žalovaná jej žalobci po podání žaloby zaplatila.

8. Mezi účastníky není sporu v tom, že trestní stíhání žalobce jako obviněného ze spáchání trestného činu mařením výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, bylo zahájeno usnesením policejního orgánu ze dne 2. 3. 2016. Trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 29. 4. 2016, sp. zn. [REDAKCE] byl žalobce shledán vinným. Po podaném odporu žalobce ve věci proběhlo hlavní líčení a posléze byl žalobce rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 11. 10. 2016 sp. zn. [REDAKCE] shledán vinným a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 4 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 18 měsíců a zároveň byl žalobci uložen trest zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení všech motorových vozidel, a to na dobu 2 let. Toto rozhodnutí bylo zrušeno usnesením Městského soudu v Praze ze dne 9. 1. 2017 sp. zn. [REDAKCE] a věc vrácena soudu I. stupně k novému rozhodnutí. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 6. 6. 2017 sp. zn. [REDAKCE] byl žalobce dle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěn obžaloby.

Žalobce se dne 5. 12. 2017 obrátil na žalovanou se svým nárokem na náhradu škody v celkové výši 511 850 Kč sestávající se z náhrady z vynaložených nákladů právního zastoupení ve výši 11 850 Kč a poskytnutí zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu způsobenou trestním stíháním ve výši 500 000 Kč. Žalovaná nárokům žalobce nevyhověla stanoviskem ze dne 13. 8. 2018. Žalovaná plnila žalobci náhradu škody spočívající ve vynaložených nákladech právního zastoupení ve výši 11 850 Kč.

9. Ve výroku I. soud řízení v rozsahu zpětvzetí žaloby žalobcem zastavil dle ust. § 96 odst. 2 o.s.ř.

10. Co se týče námitky promlčení vznesenou žalovanou, právní zástupce žalobce uvádí, že byl ve dnech [redacted] až [redacted] ve stavu odpovídajícímu pracovní neschopnosti, a soud tedy nemůže k námitce promlčení přihlídnout. Byl v pracovní neschopnosti, z důvodu [redacted]. Lékařské potvrzení vystavila ošetřující praktická lékařka žalobce pí E [redacted] T [redacted] se sídlem [redacted]. Dále žalobce namítá, že námitce promlčení nelze vyhovět, neboť je v rozporu s dobrými mravy. Zákonem stanovená lhůta je lhůtou celou a podle ustálené judikatury nelze žalobci ani advokátovi vytýkat, že si z celé řady důvodů naplánoval podání žaloby v poslední dny lhůty. Žalobcová újma měla navíc jistou dynamiku a konečný charakter újmy mohl žalobce určit až ke konci lhůty pro podání žaloby.

11. Z lékařské zprávy vystavené MUDr. E [redacted] T [redacted] praktickou lékařkou se sídlem [redacted] má soud prokázáno, že právní zástupce žalobce s bydlištěm [redacted] tato zpráva byla vystavena [redacted] je uvedeno, že pacient byl [redacted]

12. Později, co se týče doručení, žalobce dále uvedl ve svém vyjádření ze dne 16. 8. 2018, že popírá, že by ve dnech 13. až 16. 4. obdržel jeho právní zástupce stanovisko ministerstva. Dále sporoval doložku právní moci na rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 6. 6. 2017, neboť obsahuje pouze údaj „PM 6. 6. 2017“. Dále žalobce uvádí, že skončení věci nastalo ve věci [redacted] až dne 22. 8. 2018, neboť z webových stránek žalované se podává, že došlo ke skončení věci dne 22. 8. 2018.

13. Po právní stránce dospěl soud k následujícím závěrům : Soud si nejprve posuzoval otázku promlčení. Žalovaná namítá, že rozhodnutí Ústavního soudu ČR I. ÚS 1532/16, na nějž odkazuje žalobce, není v případě žalobce přílehlavé. Po stránce skutkové se jedná o zcela odlišný případ. Stěžovatelka sice byla trestně stíhána, přičemž byla zproštěna obžaloby, avšak písemné vyhotovení rozsudku o zproštění obžaloby obdržela po 8 měsících od vyhlášení. Podle názoru Ústavního soudu tak neměla stěžovatelka možnost v promlčecí době, tedy ve lhůtě 6 měsíců ode dne, kdy se dozvěděla o vzniklé nemajetkové újmě, seznámit se s důvody v rozhodnutí obsaženými, a tedy neměla možnost se objektivně rozhodnout, zda a v jaké výši bude případnou nemajetkovou újmu uplatňovat. Za této situace dospěl Ústavní soud k závěru, že stěžovatelka marné uplynutí promlčecí doby nezavinila a že vznesená námitka se s ohledem na tyto skutečnosti jeví jako rozporná s dobrými mravy. Jak vyplývá však z podání žalobce, byl zprošťující rozsudek ve věci žalobce vyhlášen dne 6. 6. 2017, přičemž rozsudek byl žalobci doručen dne 16. 6. 2017, tedy 10 dnů od jeho vyhlášení. Žalobce se mohl řádně s odůvodněním rozsudku seznámit a mohl se tak téměř v šestiměsíční promlčecí době rozhodnout, zda a v jaké výši svůj nárok vůči žalované uplatní. Pokud tak neučinil, nemůže dnes tvrdit, že marné uplynutí promlčecí doby nezavinil. S tímto se soud bez výhrad plně ztotožňuje a pro stručnost na něj plně odkazuje. Navíc soud poukazuje na to, že žalobce byl přítomen vyhlášení rozsudku, jeho odůvodnění, kdy již v této době zvažoval uplatnění nároku o odškodnění u žalované, jak má soud prokázáno protokolem o hlavním líčení ze dne 6.6.2017. Žalobci nic nebránilo, aby svůj nárok

uplatnil řádně. Např. z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 30 Cdo 1529/2011 vyplývá, že tak mohl učinit i v průběhu řízení o předběžném projednání nároku, a to právě z opatrnosti s ohledem na běh promlčecí doby. Co se týče běhu promlčecí doby, její počátek se odvíjí od povědomosti poškozeného o vzniklé nemajetkové újme. Dle názoru Nejvyššího soudu např. rozhodnutí sp. zn. 30 Cdo 96/2011 se o nemajetkové újme poškozený dozvídá již v průběhu trestního stíhání. Odpovědnost žalovaného však nastává až jeho povědomostí o rozhodnutí zproštění obžaloby, popř. o zastavení trestního stíhání. Od tohoto okamžiku běží šestiměsíční promlčecí doba, která zpravidla bývá přerušena z důvodu uplatnění žádosti poškozeného a předběžné projednání nároku u žalované podle ust. § 35 zák. č. 82/1998 Sb. do jeho skončení, nejdéle do 6 měsíců od uplatnění žádosti. V posuzovaném případě byl žalobce přítomen vyhlášení zprošťujícího rozsudku dne 6. 6. 2017, tedy kdy rozsudek nabyl právní moci. Rozsudek nabyl právní moci tímto dnem, neboť žalobce i státní zástupkyně se vzdali práva odvolání. (Není tedy pravdou to, že žalobce mohl zvažovat podání odvolání do vyhlášeného rozsudku, jak se snaží v tomto řízení podsouvat soudu žalobce.) Rozsudek tak nabytého dne právní moci dle ust. § 139 odst. 1 písm. b), bb) trestního řádu ve spojení s § 250 odst. 1 trestního řádu. Tímto dnem se žalobce dozvěděl o vzniklé nemajetkové újme a od tohoto okamžiku začala běžet šestiměsíční promlčecí doba. Doručení písemného vyhotovení rozsudku nebo formálně nedostatečně vyznačené doložky právní moci nemůžou mít vliv s ohledem na povědomost žalobce o vzniklé újme dne 6. 6. 2017 na běh promlčecí doby žádný vliv. Soud námitky žalobce tedy neshledal za důvodné. Dle judikatury Nejvyššího soudu ČR (srovnej rozhodnutí sp. zn. 30 Cdo 1728/2011) předběžné projednání nároku je ukončeno doručením konečného stanoviska žalované. Listinou potvrzení o dodání a doručení do datové schránky, z níž má soud prokázáno, že stanovisko žalované bylo právnímu zástupci žalobce doručeno do datové schránky dne 13. 4. 2018 a vyzvednuto dne 15. 4. 2018. Soud poukazuje na to, že zpochybnění doručení stanoviska právnímu zástupci žalobce dne 13. 4. 2018 ze strany žalobce resp. 15. 4. 2018 o jeho vyzvednutí z datové schránky je v rozporu s tím, co žalobce sám uvádí v samotné žalobě, kdy sděluje, že jeho právní zástupce obdržel stanovisko Ministerstva spravedlnosti ze dne 13. 4. 2018 dne 15. 4. 2018 a poté však ve vyjádření ze dne 16. 8. 2018 toto popírá.

14. Datová schránka je dle § 2 zák. č. 300/2008 Sb. elektronického uložení, které je určeno k doručování orgány veřejné moci a dále k provádění úkonů vůči orgánům veřejné moci a k dodávání dokumentů fyzických osob, podnikajících fyzických osob a právnických osob. Datové schránky zřizuje a spravuje Ministerstvo vnitra. Do datových schránek se doručuje písemnost, resp. dokument, u něž to jeho povaha umožňuje. Půjde o elektronicky vyhotovené rozhodnutí nebo elektronicky vyhotovený stejnopis, opis rozhodnutí, nebo další elektronicky vyhotovené písemnosti soudu, nebo písemnost převedená soudem do elektronické podoby. Dokument se doručuje v podobě tzv. datové zprávy. Takto se nedoručují písemnosti, je-li pro určené druhy písemnosti stanoven jiný způsob doručování. Dokument, který byl dodán do datové schránky je doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu (§ 17 odst. 3 zák. č. 300/2008 Sb.). Pokud se do datové schránky tato osoba ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, nepřihlásí, považuje se tento dokument za doručení posledním dnem této lhůty. Pro počítání lhůt se zde použijí pravidla pro počítání času podle § 57 o.s.ř. (srovnej rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 11 Co 393/2013, Nejvyššího soudu Pls 1/2015, věta V.). Soud má za to, že předložená listina žalovanou, potvrzení o dodání a doručení do datové schránky, prokazuje zcela jednoznačně to, že stanovisko žalované bylo doručeno právnímu zástupci žalobce dne 13. 4. 2018, kdy si jej vyzvedl 15. 4. 2018, jak sám žalobce potvrzuje v žalobě. K tomu, že poté toto žalobce popřel, soud nepřihlížel s ohledem na potvrzení o dodání a doručení do datové schránky a s ohledem na vyjádření žalobce v žalobě, kdy poté dle názoru soudu upravil svá tvrzení s ohledem na vznesenou námitku promlčení žalovanou, kdy v žalobě sám uvádí, že obdržel 15. 4. 2018 v neděli a 17. 4. 2018 se prý spojil se žalobcem. V samotné

žalobě sám neuvádí, že by byl nemocen. Předmětné trestní řízení pravomocně skončilo dne 6. 6. 2017. Ode dne 7. 6. 2017 počala běžet šestměsíční promlčecí lhůta ve smyslu § 32 odst. 3 zák. č. 82/1998 Sb., jejíž běh byl uplatněním nároku u žalované dne 5. 12. 2017 přerušen dle § 35 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb., a to do skončení mimosoudního projednání, tedy do dne 13. 4. 2018, resp. do dne, kdy stanovisko žalované bylo doručeno žalobci, kdy bylo doručeno žalobci dne 13. 4. 2018. Běh promlčecí doby tak skončil dne 16. 4. 2018 v pondělí. Následně byla podána žalobce dne 17. 4. 2018, tedy opožděně. Soud se námitkou žalobce v tom smyslu, že stanovisko žalované nebylo doručeno žalobci dne 13. 4. 2018, tedy že v této době mělo být doručeno právnímu zástupci žalobce, nikoliv žalobci samotnému. Tuto námitku neuznal, neboť žalobce byl v řízení zastoupen advokátem, kdy plnou moc v řízení o odškodnění udělil advokátovi již dne 2. 10. 2017, kdy jeho advokát podal žádost o odškodnění u žalované, stejně tak doplňoval tuto žádost, stejně tak jej zastupoval v řízení před soudem. Co se týče námítky žalobce, že námitka promlčení vznesená žalovanou je v rozporu s dobrými mravy, tak soud poukazuje, že z hlediska judikatury jsou dobré mravy, se rozumí souhrn společenských, kulturních a mravních norem, jež v historickém vývoji osvědčují jistou neměnnost, vystihují podstatné historické tendence, jsou sdíleny rozhodující částí společnosti a mají povahu norem základních. Těmto normám zásadně neodporuje, namítá-li někdo promlčecí práva uplatňovaného vůči němu, neboť institut promlčení přispívá k jistotě v právních vztazích, je institutem zákonným a tedy použitelným ve vztahu k jakémukoliv právu, které se podle zákona promlčuje. Fungování systému psaného práva je založeno zejména na důsledném dodržování pravidel vyplývajících z právních předpisů a korektiv dobrých mravů nesmí být na újmu principu právní jistoty a nesmí nepřiměřeně oslabovat subjektivní práva účastníků vyplývající z právních norem (Švestka, Spáčil, Škárová, Hulmák a kol. 2009, str. 70, bod 13). Uplatnění promlčecí námítky se přičilo dobrým mravům a zakládalo důvod pro postup soudu podle § 3 odst. 1 občanského zákoníku jen v těch výjimečných případech, kdy bylo výrazem zneužití práva na úkor účastníka, který marné uplynutí promlčecí lhůty ničím nezavinil a vůči němu se takové situace zániku nároků v důsledku promlčení byl nepřiměřeně tvrdým postihem ve srovnání s rozsahem a charakterem jím uplatňovaného práva a s důvody, pro které své právo včas neuplatnil. Tyto okolnosti přitom musely být naplněny v takové výjimečné intenzitě, aby byl odůvodněn tak významný zásah do principu právní jistoty, jakým je odepření práva uplatnit námitku promlčení, kdy uplatnění námítky promlčení v rozporu s dobrými mravy nebylo shledáno ani v případě, kdy se příslušné ministerstvo nevyjádřilo ve lhůtě podle § 15 zák. č. 82/1998 Sb. (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15. 6. 2011 sp. zn. 30 Cdo 2574/2010), neboť bez ohledu na postup žalované má žalobce zachovanou možnost uplatnit svůj nárok u soudu včas. Co se týče nálezu Ústavního soudu ze dne 14. 9. 2016, sp. zn. I. ÚS 1532/16 k tomu již soud výše. Nový občanský zákoník při hodnocení uplatnění námítky promlčení větší pozornost než soulad s dobrými mravy § 2 odst. 3 občanského zákoníku věnuje principu poctivosti, ochrany dobré víry a zakazuje zjevné zneužití práva § 6 až 8 občanského zákoníku. Soud poukazuje na to, že zde nejsou naplněny podmínky toho, že by námitka promlčení ze strany žalované byla v rozporu s dobrými mravy. Žalobce uplatnil svou žádost o náhradu škody a nemajetkové újmy v promlčecí době u žalované dne 5. 12. 2017 v okamžiku, kdy si byl vědom, že do skončení promlčecí doby ve smyslu ust. § 32 odst. 3 zák. č. 82/1998 Sb., co se týče náhrady nemajetkové újmy, mu zbývají pouze 2 dny. Nic nebránilo žalobci již v průběhu projednávání nároku žalovanou uplatnit z procesní opatřnosti tento nárok u soudu. Poté, kdy stanovisko žalobce bylo doručeno právnímu zástupci žalobce, nebránilo rovněž žalobci nic na tom, aby podal i neúplnou žalobu k soudu, aby byla zachována promlčecí doba, kdy poté si mohl rozmyslet, zda odstraní vady žaloby a žalobu následně doplní či žalobu vezme zpět či zda pouze nezaplátí soudní poplatek a soud by řízení zastavil. Soud navíc poukazuje na to, že žalobce měnil v průběhu řízení svá tvrzení, kdy nejprve tvrdil, že mu bylo doručeno stanovisko žalované 15. 4. 2018, poté toto popřel a dále sdělil, že jeho právní zástupce byl nemocen a upoután na lůžko. Soud má však za to, že v případě, že právní zástupce žalobce byl sice nemocen a upoután na lůžko, přesto se přihlásil do datové schránky a později stanovisko žalované z této datové

schránky vyzvedl, kdy i tato nemoc mu nebránil k přihlášení do datové schránky a jistě by mu nebránila alespoň k podání neúplné žaloby. Soud proto námitku promlčení vznesenou žalovanou pro rozpor s dobrými mravy neshledal, a to i v souladu se zákonem v principu poctivosti a zákazu zjevného zneužití práva. Soud rovněž poukazuje na vyjádření právního zástupce žalobce v důvěrečné řeči, který uvedl, že to, že v žalobě uvedl datum doručení Ministerstva vnitra, tj. stanoviska, že tam uvedl datum a čas, to vychází z toho, že ten den volal na Ministerstvo spravedlnosti: „volal jsem Mgr. T. [redacted] možná jsem mu vyjádřil, že jsem s ním tam i pracoval, tak mě tam v podstatě znají. On mi řekl, že tam průtahy nejsou a že mi bylo doručováno, resp. dali pokyn k doručení tehdy a tehdy, tuto informaci jsem převzal“. Soud rovněž pochybuje o pravdivosti tohoto tvrzení s ohledem na to, že 15. 4. 2018 je den, kterým je neděle a tento den není dnem pracovním. Soud proto nárok žalobce na omluvu a na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění z důvodu důvodně vznesené námítky promlčení jako nedůvodný zamítl.

15. Co se týče náhrady nákladů řízení, ve výroku V. soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť co se týče nároku na náhradu škody, žalovaná zavinila zastavení řízení dle § 146 odst. 2 věta první o.s.ř., když plnila po uplynutí šestiměsíční lhůty, kterou jí zákon dle § 15 zák. č. 82/1998 Sb. ukládá k projednání nároku, kdy žalobce doložil fakturu dne 5. 12. 2017, kdy žalobci vznikla dle § 2894 odst. 1 NOZ již vystavením této faktury škoda na jmění, neboť tímto vznikl žalobci již dluh ve smyslu ust. § 2952 NOZ věty druhé. Ve druhém nároku, co se týče přiznání nemajetkové újmy a omluvy, byl žalobce neúspěšný dle § 142 odst. 1 o.s.ř., proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, a to do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 3. října 2018

Mgr. Zdeňka Burdová, v.r.
soudkyně